

Με ελάχιστους πια δασκάλους, που γίνονται παλλόμενη δύναμη και τους βλέπουν να διώκονται και να γίνονται καιόμενη βάρη, για να ζεσταθούν τα παγωμένα χέρια τους. Μπουχτισμένοι από το χάσμα, ανάμεσα στη θεωρία και την πράξη, των πολλών γκρίζων δασκάλων, των σκυφτών, των φοβισμένων κι ευπειθών, των συμμορφωμένων και μετεκπαιδευμένων να παράγουν πειθήνιους υπήκοους.

Με χρεοκοπημένο το φτωχό οικογενειακό βαλάντιο, να κάθονται κι άλλες τόσες ώρες, στα παραμάγαζα της εμπορεύσιμης εξεταστέας ύλης, για να μην έχουν χρόνο να διερωτηθούν, να αμφισβητήσουν και να ερωτευθούν.

Φορτωμένοι με εκθέσεις υποβαλλόμενων ιδεών και μεταποιημένων εννοιών, για τον κυνηγημένο από το πόλεμο και τη φτώχεια, που πρέπει να τον αποκαλούν «λαθραίο», τη Γενοκτονία «νόμιμη άμυνα», την υποτέλεια στις ύαινες «συμμαχία», την αντίσταση «τρομοκρατία» και πως η μάνα Γη δεν κινδυνεύει από τα πολεμόχαρα λαμόγια ή τις ανεξέλεγκτες καμινάδες των ανεξέλεγκτων βιομηχανιών αλλά γιατί κλάνουν πολύ οι αγελάδες και γι αυτό θανατώνονται σωρηδόν.

Και μετά τους είπαν, πως αν όχι εδώ, γιατί όχι κάπου αλλού, πλάνητες, μετανάστες, πρόσφυγες.

Και μετά, χωρίς αιδώ, ξεστόμισαν, πως πρέπει να εξοικειωθούν με την ιδέα, να γίνουν φέρετρα, ένας αριθμός σε νεκροταφεία νούμερων, άγνωστοι στρατιώτες για να κορδώνονται οι βρώμικες πολεμόχαρες γραβάτες και, μ' ένα μάτσο ματωμένες δάφνες, να κάνουν το ισοζύγιο πτωμάτων και κερδών.

Και, σα να μη φτάνουν όλα αυτά να γίνουν υποκινητής και πυροκροτητής μεγάλων εξεγέρσεων, ακούνε από τους Πορδοσάλτες πως τους υποκινούν οι Ρώσοι και χύνουν δάκρυα οι κροκόδειλοι δημοσιοκάφροι γιατί έσπασαν οι βιτρίνες της Luis Vuitton και αναμεταδίδουν τα βοθοκάναλα τη δήλωση του Ναζινιάχου, «Εμμανουέλ, πίσω απ' ό τι συμβαίνει στη Γαλλία, βρίσκεται η Χ@μας».

Από τη Γαλλία ως εδώ, φτώχεια, αστυνομοκρατία, φασισμός.

Από τη Γαλλία - και μακάρι ως εδώ - είμαι 16άρης, σας γαμώ τον εμπαιγμό. Λιγότερα